

DARE TO BE DIFFERENT
Stand out of the rest.....

Google App: GIPSBDR

GOBIND INTERNATIONAL PUBLIC SCHOOL

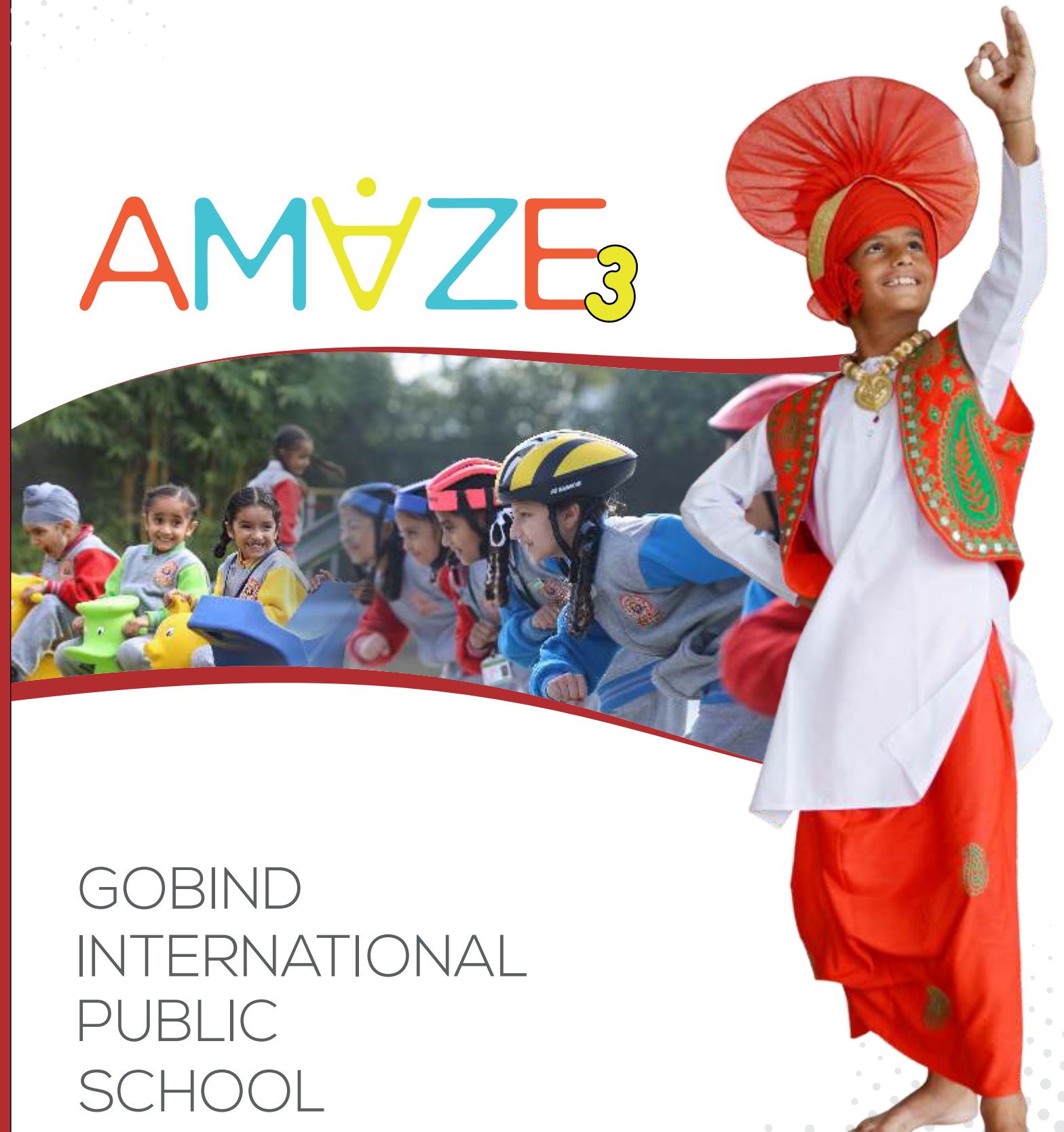
Affiliated to CISCE (PU094)

BHADAUR 148102 DISTT. BARNALA, PUNJAB, INDIA.

M: +91 84274-04440, Web: www.gipsbhadaur.com, E-mail: gobindipsbdr@gmail.com

SCHOOL
Magazine 2018

AMVZE₃

GOBIND
INTERNATIONAL
PUBLIC
SCHOOL

International Accreditation by IAO & USBES

LATE: MR. JAYSON JOSE
20-10-1969 TO 30-12-2017
PRINCIPAL

Last words from Late Mr. Jayson Jose.....

"If you can speak or write, you can influence. If you can influence, you can change lives"

I would like to appreciate the staff and students for bringing out the Third edition of the magazine THE AMAZE, on the occasion of completion of 10th year of the establishment of GIPS Bhadaur. (Feb, 2008)

In this magazine we try to portrait all the real living situations created in the school curriculum. The difference of GIPS education is our belief that "Knowledge has no value unless you put in practice". When you go through the Magazine you will agree with me that we are not trying to create a generation whose head is filled with information but a generation with WELL FORMED heads, Who can manage the emotions themselves at any created situations.

There are students who doesn't understand the true potential in them. The real education need to help the students to unfold the potential. Most of the students and parents are happy with whatever they are able to achieve. With fast changing scenario it has become very essential for the students to get good result and excel. For that students should have high degree of self-confidence to achieve their goals in life. That created with well planned and executed school curriculum which we provide here.

According to swami Vivekananda "We are responsible for what we are, and whatever we wish ourselves to be, we have the power to make ourselves. Our present actions can produce a bright future for us, so we have to know how to act at present.

At the outset I wish to convey best wishes to all students who are going to appear in the March 2018 Board exams. I sincerely hope that all of you will do well and bring Glory to the parents and institution." Success does not lie in Result but in Efforts, Being the best is not so important doing the Best is all that matters"

MR. DARSHAN SINGH GILL
CHAIRMAN

ਗੋਬਿੰਦ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚੇ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਘਣਛਾਵਾਂ ਬ੍ਰਿਖ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਸੇ-ਪਾਸੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਠੰਢੀ ਛਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੀਤਲ ਹਵਾ ਦੇ ਕੇ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੁੱਧਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬ੍ਰਿਖ ਨੂੰ ਸਿੰਜਣ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਇਨਸਾਨ ਭਾਵ ਸ੍ਰੀ ਜੈਸਨ ਜੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਜੈਸਨ ਜੋਸ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ, ਨਿਸੁਆਰਥ ਹੋ ਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਲਈ ਦਿਨ ਰਾਤ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਰਿਣੀ ਰਹਾਂਗਾ। ਭਦੋੜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਤੇ ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖੀਆ ਦੇਣਾ ਸਾਡਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਅਣਥੱਕ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁਕਾਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੁਲੰਦੀਆਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਗੁਣਾਂਤਮਕ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਤਨੋ-ਮਨੋਂ ਤਤਪਰ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਦੱਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਮੈਂ ਉਸ ਲਾਸਾਨੀ ਇਨਸਾਨ ਜੈਸਨ ਜੋਸ ਦੇ ਸਿਰ ਬੰਨਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਚਮਕਾਇਆ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਧੰਨਵਾਦ

ਆਪ ਦਾ ਆਪਣਾ

ਸ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਗੋਬਿੰਦ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ

ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ

MANAGEMENT

PROMISE BASED MANAGEMENT IS THE ESSENCE OF EDUCATION

Gobind International Public School was created with the vision to provide excellent opportunities to the students and parents looking for holistic development. Our humble endeavor at GIPS has been to encourage and prepare students in every way to face the challenges of today boldly and whole heartedly. We try to provide the best possible facilities for the healthy development of young children by providing a carefully planned and structured environment in which the child grows and learns in a natural way. We gratefully acknowledge your trust and confidence in GIPS by giving us an opportunity to serve you and your children in a better way.

Ms Navneet Kaur, Ms Manpreet Kaur and Ms Kuldeep Kaur

EDITORIAL BOARD

Harpreet Singh Dhaliwal
Chief Editor

Birpal Kaur
Editor - Punjabi Section

Sarabjit Kaur
Editor - Hindi Section

Dear Reader

A school magazine is an apt manifestation of creative ability of the students moulded by ever intense ambition to explore new vistas.

When we stand at the dawn of 2018 and look back on the feats GIPS has achieved in the last ten years, we feel a great sense of joy in presenting you with another volume of 'The Amaze'. It serves as a forum for expression of the artistic and literary skills of the students besides highlighting the forays made by the school in different events, celebrations and various competitions.

It is true that we have suffered a major setback, the untimely demise of our dear Principal **Mr. Jayson Jose**. But by bringing out the third volume of 'The Amaze', we wish to carry on and use the wings that he gave us to fly.

“The song has ended, but the melody lingers on.”

Veerpal Kaur
Editor

Jeevan Tu
Editor

Gagandeep Singh
Student Editor

Gagandeep Kaur
Student Editor

Priya
Student Editor

SCHOOL COUNCIL FORMATION CEREMONY (WEDNESDAY - 26/04/2017)

SHAMSHER SINGH
(XII-SCI) SCHOOL CAPTAIN

GAGANDEEP KAUR
(X ROSE) SCHOOL VICE-CAPTAIN

JASWINDER SINGH
(XII SCI) SCHOOL SPORTS CAPTAIN

SIMRANPREET KAUR
(XII COM)
SCHOOL VICE SPORTS CAPTAIN

RAVNEET KAUR
(XII SCI)
SCHOOL CULTURAL SECRETARY

CHANPREET SINGH
(X ROSE)
SCHOOL VICE CULTURAL SECRETARY

FOREST DAY CELEBRATION

WOMEN'S DAY CELEBRATION

DECLAMATION COMPETITION

DEBATE COMPETITION

QUIZ

READING COMPETITION

LITERARY COMPETITIONS

SPELLING BEE

LITERARY COMPETITIONS

MARTYRDOM DAY OF SARDAR BHAGAT SINGH

MARTYR BHAGAT SINGH

SOLO DANCE

LITERARY COMPETITIONS

READING COMPETITION

STORY TELLING

HINDI DAY CELEBRATION

DUSSEHRA CELEBRATION

INTER-HOUSE BASKETBALL COMPETITION

INTER-HOUSE FOOTBALL COMPETITION

LABOUR DAY

MOTHER'S DAY

BOOK FAIR

ART EXHIBITION AND SEMINAR ON UPBRINGING

PUNJAB DAY CELEBRATION

GURBANI SINGING

GURU NANAK PURAB CELEBRATION

INDEPENDENCE DAY CELEBRATION

SEMINAR ON PARENTING

SEMINAR ON CHILDCARE

SEMINAR FOR PARENTS

SEMINAR FOR PARENTS

PRINCIPAL'S BIRTHDAY

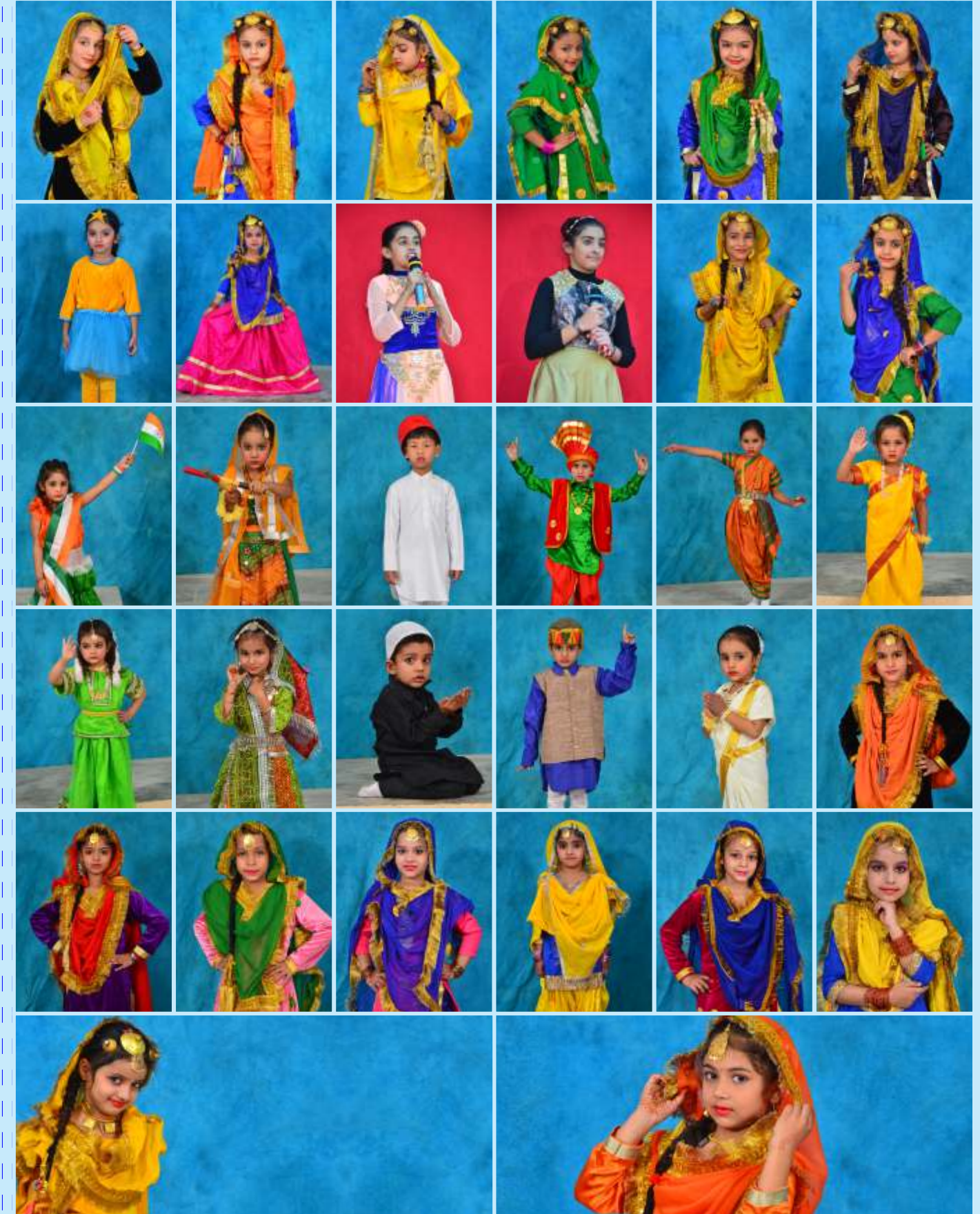

PRINCIPAL'S BIRTHDAY

KIDS' FEST

KIDS' FEST

PICNICS

PICNICS

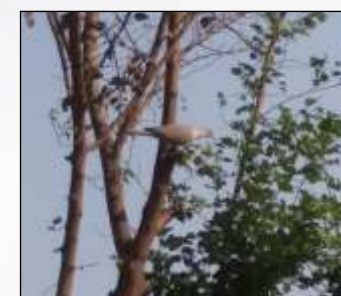

Christmas Celebration

PHOTOGRAPHY COMPETITION

DRAWINGS

ICSE TOPPERS 2016-17

MITALI
(ICSE-10th)
First

SALONI
(ICSE-10th)
Second

MANJOT RANDHAWA
(ICSE-10th)
Third

ISC TOPPERS 2016-17

AKASHDEEP SINGH
(ISC COMMERCE +2)
First

GAGANDEEP SINGH
(ISC COMMERCE +2)
Second

KARANVEER SINGH
(ISC COMMERCE +2)
Third

CHARANDEEP KAUR
(ISC SCIENCE +2)
First

ALEENA JAYSON
(ISC SCIENCE +2)
Second

LOVEPREET KAUR
(ISC SCIENCE +2)
Third

GIPS STAFF

Joseph M.A.

Paveet Sharma

Ravi Kumar

Sanjay Kumar

Harpreet Singh
Dhaliwal

Sunil Kumar

Mangat Singh

Rupinder Singh

Gurpreet Singh

Gurpreet Singh

Mandeep Singh

Gurvinder Singh

Arun CJ

Tanveer Gogi

Karmjit Singh

Hardeep Verma

Jeevan Tu

Devinder Singh

Kapil

KapilRaj Kumar

Gurbinder Singh

Sukhmeet Singh
Dhaliwal

Pardeep Kumar

Manpreet Singh

Aneesh TP

Mrs. Ancy Jayson

Amanjit kaur

Brinder Kaur

Mamta

Rashpinder Kaur

GIPS STAFF

Anita Das

Baljinder Kaur

Charnjit Kaur

Gaganpreet Kaur

Geetanjali

Harpal Kaur

Jagjit Kaur

Karmjit Kaur

Kulwantjit Kaur

Kulwinder Kaur

Kulwinder Kaur

Maninder Kaur

Manpreet Kaur

Monika Rani

Monika Singla

Neeru Bala

Parveen Kaur

Rajandeep Kaur

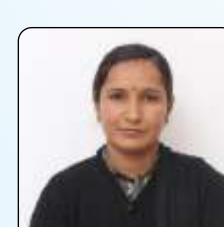
Rajbir Kaur

Ramandeep Kaur

Ramandeep Kaur

Rani

Rita

Rupinder Kaur

Rupinder Kaur

Sandeep Kaur

Simranjeet Kaur

Sukhdeep Kaur

Sukhvinder Kaur

Sukhwinderpal Kaur

GIPS STAFF

Suman

Veerpal Kaur

Rahila Basumatry

Amandeep Kaur

Monika Sharma

Amardeep Kaur

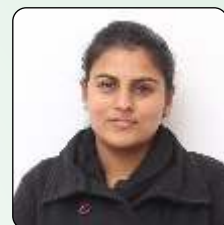
Aradhna Singla

Gagandip Kaur

Navdeep Kaur

Veerpal Kaur

Amandeep Kaur

Parveen Sahota

Ramandeep Sharma

Sarabjit Kaur

Veerpal Kaur

Harpreet Kaur

Shalini

Veerpal Kaur

Birpal Kaur

Prabha

Harpreet Kaur

Jashandeep Kaur

Mohita

Kanwalpreet Kaur

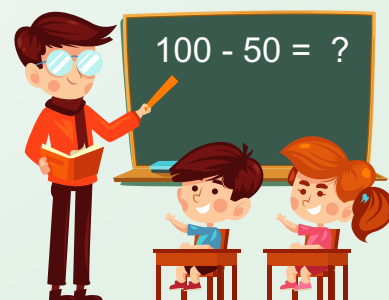
Reetu

Navdeep Dhunna

Beant Kaur

GIPS STAFF

Gurmail Singh

Amandeep Singh

Balwinder Singh

Kulwinder Singh

Varinderpal Singh

Jagseer Singh

Gosner Tirkey

Ramesh Kumar

Kulwant Kaur

Harjit Kaur

Karmjit Kaur

Kavita Rani

Baljit Kaur

Kulwinder Kaur

Manit Kaur

Paramjit Kaur

Raj Kumar

Sarbjit Kaur

Shinder Kaur

Srani

Sukhjot Kaur

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

Nry. Rose

Nry. Lily

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

Nry. Jasmine

Nry. Daisy

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

Nry. Marigold

KG. Lily

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

KG. Jasmine

KG. Daisy

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

KG. Marigold

1st Diasy

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

1st Jasmine

1st Lily

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

1st Marigold

1st Rose

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

2nd Diasy

2nd Jasmine

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

2nd Lily

2nd Marigold

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

2nd Rose

3rd Daisy

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

3rd Jasmine

3rd Lily

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

3th Rose

4th Daisy

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

4th Jasmine

4th Lily

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

4th Rose

5th Diasy

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

5th Jasmine

5th Lily

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

5th Marigold

5th Rose

Gobind International Public School

CLASS WISE GROUPS

6th Daisy

6th Jasmine

Gobind International Public School

CLASS WISE GROUPS

6th Lily

6th Rose

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

7th Daisy

7th Jasmine

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

8th Lily

7th Rose

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

8th Jasmine

8th Lily

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

8th Rose

9th Lily

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

9th Rose

10th

Gobind International Public School
CLASS WISE GROUPS

11th Science

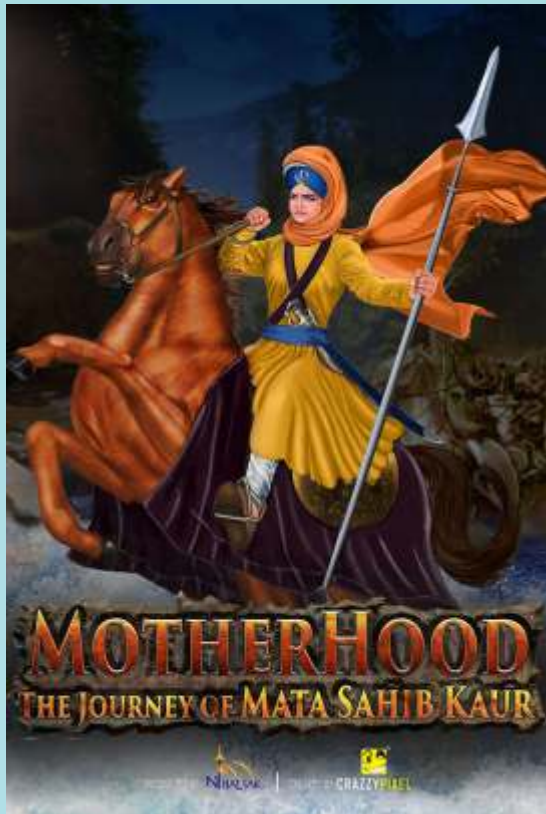
12th

THE MOTHER HOOD

Dhan Dhan (blessed, blessed) **Mata Sahib Kaur ji** is highly revered in the Sikh faith as the **'Mother of the Khalsa'**.

Recognising Mata Sahib Kaur ji's spiritual capacity, the tenth Guru, Sri Guru Gobind Singh ji bestowed this title upon her.

Great is the saviour, Mata Sahib Kaur ji, the life-giving force who encourages, nourishes, protects and soothes the Khalsa!

On November 1st 1677, a divine soul arrived in the house of Bhai Rama ji and Mata Jasdevi ji in the village of Rohtas (present day Pakistan).

This beautiful girl was aptly named 'Sehajo Devi' (Goddess of spiritual equipoise) by her loving parents. She had a graceful and pious nature, all who entered their presence would observe her to be in a sublime spiritual state and naturally begin to emulate her qualities. She would remain immersed in contemplation and was particularly focused on the continuous recitation of Sri Mool Mantar (the first verse of Sri Guru Granth Sahib Ji; the Sikh scriptures and present Guru).

The respect that Sehajo Devi earned from the locals grew because of this intense meditation and she became heartily referred to as "Mata ji" ("respected mother"). At the age of 8, Sri Guru Gobind Singh ji appeared to Mata ji to bless her with divine knowledge. This vision of such a powerful Guru blessed Mata ji a glimpse INTO her future, in which she foresaw herself becoming the blessed Mehal (Wife) of Sri Guru Gobind

Singh ji and also the Mother of the Khalsa. Mata ji also envisioned how the Khalsa would be tested in the future (the sacrifices of the Sahibzaade, Mata Gujri ji and countless others) and how she would spend the latter part of her life in Delhi guiding the Khalsa Panth (Sikh nation).

In 1693 at the age of 16, Mata Sahib Kaur ji prayed to Sri Guru Gobind Singh ji and asked when the foretold future that she had gained prior knowledge of, would materialise. By this time Mata Sahib Kaur ji had gathered a large following. Sri Guru Gobind Singh ji had heard Mata ji's Ardas (supplication) and began planting thoughts in the minds of the Sangat (congregation) and her parents regarding her predestined matrimonial to Sri Guru Gobind Singh ji. Such was the power of Mata Sahib Kaur ji's Ardas that on the blessed occasion of Guru Gobind Singh ji's 28th Gurburb in 1694, Mata ji was sent a token of divine respect: a gift of clothing, along with a second Hukumnama. Three years later in 1697, a third hukumnama was delivered, inviting Mata ji to live in Anandpur Sahib with all the sangat. All three hukamnamay were delivered through the hands of one of the beloved and bravest Sikhs of the Sri Guru Gobind Singh ji: Bhai Uday Singh ji, son of Shaheed Bhai Mani Singh Ji.

Mata Sahib Kaur ji settled in Anandpur Sahib and adopted many important roles. One being

theresponsibility of the Khalsa armed forces, working alongside esteemed Sikhs such as Bhai Mani Singh ji, Bhai Uday Singh ji and Bhai Bachittar Singh ji.

Mata Sahib Kaur ji's parents were present during the long siege of Anandpur Sahib in 1704, in which the Hindu hill chiefs and the Mughal forces had surrounded the Guru and their Sikhs to subdue their increasing power and eradicate this potential threat to their existing hierarchy.

Supplies were stopped from entering and conditions became extremely bleak for the Sikhs. This resulted in Mata ji's parents going without food for 10 days. Mata ji's personal devotion to Sri Guru Gobind Singh Ji was such that she wouldn't eat before laying eyes on her Husband-Guru. When the Khalsa forces vacated Anandpur Sahib, Mata Sahib Kaur ji was instructed by Guru Gobind Singh Ji to go to Delhi accompanied by Bhai Mani Singh Ji and Mata Sundar Kaur Ji. At the banks of the River Sirsa, Mata Ji expressed her concern at being unable to eat without Guru Sahib's Darshan (vision) and Seva (servitude). At this point Guru Gobind Singh ji blessed Mata Sahib Kaur ji with 5 shastars (weapons) and asked Mata ji to consider the darshan and sewa of the shastarsas that of the Guru. From there-on Mata Sahib Kaur ji's routine consisted of preparing Langar (food) and performing Bhog (offering food to first be eaten by the Guru with a Kirpan (Sword), after which it is distributed to the Sangat) before consuming anything herself. In this way, the tradition of performing Bhog specifically with a kirpan (sword) had been initiated in the Khalsa panth. Although Mata Sahib Kaur ji remained physically separated from Sri Guru Gobind Singh Ji for many months, her state was such that she was spiritually present with Guru Sahib at all times. She was spiritually present in the historic congregations held at Sri Damdama Sahib and Sewewala Sahib, where the 10th Guru performed a complete Katha (explanation) of Sri Guru Granth Sahib Ji and other scriptures.

Later in time Mata Sahib Kaur ji made her way to her ancient place of meditation) which now stands as Gurdwara Mata Sahib Deva in Nanded, Maharashtra. Finally, Mata ji was reunited with Guru Gobind Singh Ji at Takhat Sri Hazur Sahib, where Guru Sahib later left their physical form in 1708. Before Guru Gobind Singh ji's physical departure, Mata Ji was exalted by Guru Sahib, as per their words:

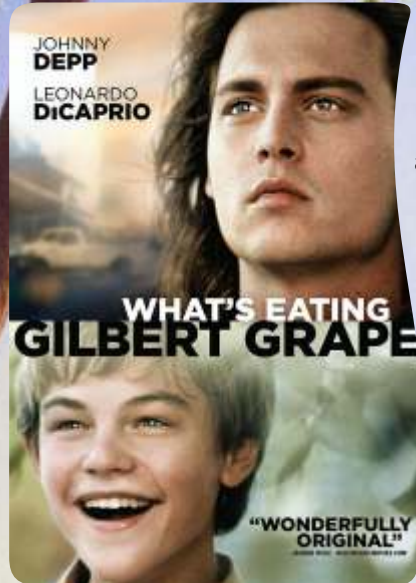
"All worldly and all spiritual powers will now be in your possession. You can use them as you like, give them to whoever you like and take them from whoever you feel necessary".

After Guru Gobind Singh ji left this world, Mata Sahib Kaur ji returned to Delhi and remained steadfast in her role of leading the Khalsa through especially challenging times. Hukumnamay sent by Mata Sahib Kaur ji to various members of the Sangat (Sikh congregation) have been preserved to this day. They exemplify Mata Ji's love and encouragement for her Khalsa children. After a lifetime dedicated to meditation and Seva, Dhan Dhan Mata Sahib Kaur Ji left for her heavenly abode on 18th October 1748, aged 71. Mata ji's body was cremated at Gurdwara Bala Sahib in Delhi, the same Asthaan that the Eighth Guru, Sri Guru Harkrishan Sahib ji was also cremated.

Harpreet Singh Dhaliwal
Head, English Department

WHAT'S EATING GILBERT GRAPE (A FILM BY LASSE HALLSTROM)

What's eating Gilbert Grape is one of those little treasures that for the most part, most people do know about, mainly due to Leonardo DiCaprio's knock out performance as Arnie Grape. But both he and Johnny Depp had this great chemistry together that made what could have been a very boring movie into an extremely touching piece of film. The film relates to the most of the adult people like Gilbert who want to be

young and enjoy the life instead of carrying responsibilities of whole family. I think that's why this film is special to a lot of people, those who have felt little pressures in life and makes you think on what's eating at you? This enlightens the story of Gilbert Grape.

In the small town of Endora, Gilbert Grape is busy caring for his mentally handicapped brother Arnie. His obese mother, Bonnie has lone little except eat since her husband died and lives only to see Arnie live to the age of 18. With Bonnie unable to care for her children on her own, Gilbert has a habit of climbing the town water tower, while his sisters Amu and Ellen do the rest. The relationship between the brothers is of both care and protection as Gilbert continuously enforces the policy 'nobody touches

Arnie'. A new 'Foodland' supermarket has opened, threatening the mall Lamson's Grocery where Gilbert works. Gilbert is having an affair with a married woman, Betty Carver. The family is looking forward to Arnie's 18th birthday. A young woman named Becky and her grandmother are stuck in town when their car breaks down. Gilbert's unusual life circumstances threaten to get in the way of their possible romance. His affair with Mrs carver ends when she leaves town in search of a new life after her husband's death. Becky becomes closeto both Gilbert and Arnie and as she begins to talk to Gilbert she begins to unlock some buried ropes and dreams. Later on, Arnie tries to run away yet again from his bath, a night before his 18th birthday and in his frustration Gilbert finally snaps, hitting Arnie several times. Guilty and himself, Gilbert takes the car and runs out without another word, fearing that he is leaving his family just like his father and brother did.

What's eating Gilbert Grape is just an incredibly beautiful and touching movie that will always have a special place in my heart. It makes you laugh, cry and think about how precious life is. All the characters are relatable in some way. Even in the smallest of all towns where it seems like it's just dead, there is life. That's what this movie is about to me, everyone has a story and everyone has an experience to share. This is just a terrific film, quality acting and a heartfelt story, I very much recommend that if you get the chance to watch it.

Gagandeep Singh
XII Science

WATER

DID YOU KNOW

1. Did you know the average human brain contains around 78% water
2. Did you know rain water contains vitamin B12
3. Did you know a jellyfish is 95% water
4. Did you know when water freezes it expand by 9%
5. Did you know giraffes and rats can last longer without water than camels

Parmandeep Singh
VII Rose

FRIENDS

Friends are as precious as gold
As they help us to Rise upwards in our life
Good friend always Inovate his friend at the right path
But Enemies tries to stop them
Neither the enemies nor the for
succeed
They always Defense you from the bad company
And Share all the griefs with you.

Anshjot Kaur
VIII Jasmine

IMPORTANCE OF SCIENCE IN EVERYDAY LIFE

Science has invaded every branch of modern life. It is distance science has brought manking together and the noise of machines, cars, mills and factories, etc so far made life richer. By inventing medicines it has which awakens us every day in the morning. The food made our existence free from diseases, and has, we eat, the clothes we wear, the books and papers indeed, added to our length of life.

we read, the recreations we enjoy, the games we play **Example of use of science in everyday life:** the fan - all have something or other to do with the and light works from the application of electricity. application of science. Electricity is one of the wonders of modern science.

Every person feels the effects of science in every The bus which has an engine works with petroleum. sphere of life. It is not merely the electric light or the The doctor gives medicine, injections, so that patient electric fan, the radio or the cinema that displays gets well. So there are the marvels of science.

power of science in our daily life, but everything we **Disadvantages:** But the man has now become a slave do or is done to us is in some way or another of machines. His own creative power is gradually connected with science. becoming weaker. He does not sing, he listens to the

Things that we use in our daily life are mostly due to radio, he does not act, he sees the cinema; he does science. Our forefathers put on clothes woven by not ramble among the beauties of nature, he drives hand. Our clothes are made in large factories where in a motor car on dusty roads.

scientific methods are used. Cloth and paper we had At last, I would like to conclude by saying that we even before science came on the scene but one could must try to be masters of scientific appliances and then think of the huge quantities in which they are not their slaves. We should make use of machines, produced now. but our life must not be mechanized.

Effect of science on human life: it is, indeed, true that science has add tremendously to the comforts and convinces of mankind. By conquering time and

Ravneet Kaur
XII Sci

THE SHAWSHANK REDEMPTION

'THE Shawshank Redemption' is the highest rated movie on IMOB by the rating of 9.3. It is based on the novel 'Rita Hayworth and Shawshank Redemption' released in 1984. Morgan Freeman, Tim Robbins and Bob Gutton are in the starcast of the movie directed by Frank Daradont

The movie is based on a successful banker Tim Robbins in as Andy Dufferine who gets caught for the crime of killing his wife and her lover which he has not committed. He is sent to the Shawshank prison where he counters various hardships and exploitation by the prisoners and the warden of the jail. Slowly he gets to make friendship with Morgan Freeman in as 'Red' who is known in the jail for smuggling common goods into the jail. He starts paying tax returns of the jail authorities so as to prevent them for paying taxes. Once he goes against the warden and he is punished very hardly for it. Everyone thinks that he is going to suicide but what he

does and how he does amazes everyone in the jail.

The movie is full of thrill, suspense and drama at every moment. The actors, direction, location, background score, theme and cinematography keep the spectators engaged in the movie. Having left a spectacular mark on my conscience, I highly recommend you to watch this movie once in a lifetime.

Shamsher Singh Dhaliwal
XII Sci.

FAST FOOD

Fast food is a quick meal processed in snack bars and restaurants in very short time period. It is also called junk food.

Now-a-days, students are mostly eating the junk food rather than home-made food. Fast food is very dangerous because it is made up of very poor quality of refined oil and ingredients. They are of different type's noodles, burgers, pizzas, hum burgers etc. eating fast food regularly may lead to no. of diseases like obesity. It also may lead your child to hunger and unhealthy food.

Fast food has lots of calories but more calories may lead to increase in weight. It also damages heart and kidney. It increases the level of sugar in the body. It also affects our nervous system and leads to lots of diseases because all the eatables are uncovered and some housefly and dust particles settle on them. Now most of the people are overweight and very fat it is due to fast foods.

At last I would like to say that home-made food is much better than fast food for our health.

Keshav kumar
VIII Jasmine

THOUGHTS

- » Do not allow yourself to work up with yesterday's issues troubling your mind. Refuse to live backwards. See everything as a new chapter.
- » Take Risks in your life, if you win, you will lead. If you lose, you can guide.
- » Logic will get you from A to Z, but imagination will get you everywhere.
- » To succeed in your mission, you must have a single minded devotion towards your goal.
- » One must be a student before can be a teacher.
- » You have to dream before they come true
- » Pure love is a willingness to give without a thought of receiving anything in return.
- » Always love your mother, because, you never get another.
- » One small positive thought in the morning can change you whole day.
- » Follow your heart, but take your brain with you

Arjundeep Singh
VII Rose

CHARACTER

- » A person without character is just a body without soul.
- » Excuses are the nails used to build a house of failure.
- » Good teachers are costly but bad teachers cost more.
- » Far success 80% attitude & 20% aptitude.
- » Shoot for the moon, even if you miss you will land among the star.
- » There is always a way to do thing better find it.
- » Achievers get to the top of tree by climbing it, dreamers sit on the acorn.
- » If you can't get what you want, want what you can get.
- » A man of character will make himself worthy of any position he is given.
- » Character developed is the great, if not the sole aim of education.
- » Character is not mind, it is the will
- » Education has for its object the formation of character.
- » Children are like wet cement. Whatever falls on them makes an impression.

Shagandeep Kaur
VII Rose

ANNUAL TOUR TO RAJASTHAN

Education of an individual is incomplete without co-curricular activities which also include a tour. A trip to Rajasthan was organized by the school by the end of October. A group of 45 students accompanied by six teachers' embarked on the journey Rajasthan is one of the hottest states of India with maximum temperature during day and minimum temperature at night. It was fun filled trip where students had the opportunity to travel and live in a different state.

We started our trip on 28th October with full excitement and enthusiasm. After a long night journey we reached 'Samrat Resort' in Jaisalmer, where we were stay in tents. In Jaisalmer we visited 'Jaisalmeer Fort' built by Raja Rawal Jaisal. The

evening was exciting as we did jeep safari and camel ride. When we returned to Resort, we were welcomed with traditional Rajasthani drum beats and night was made colourful with cultural programs.

Next morning after a brief visit to 'Gadi Sagar Lake' we started our journey to Jodhpur, where we lived in 'Niral Dhani Hotel'. In Jodhpur we visited 'Umaid Bhawan Palace'. At night we enjoyed cultural Programs including Rajasthan's famous 'Katputli dance'.

Next day, we started our journey to Udaipur. It was a long journey and we had packed lunch to have by the roadside. On reaching Udaipur we did boating at Fateh Sagar Lake and visited "Saheliyo ki Bari". We spent evening at Celebration Mall. As a late night entertainment we watched the movie 'Golmall again' in the same Mall.

In the morning we went to visit the city palace, a complex made over a period of 400 years ago. The students stopped one last time in the city of Udaipur in the bustling bazaars famous for its jewelry fabric and foot wears of Rajasthani traditional touch. The day ended back in Jodhpur where we had an amazing DJ party and sumptuous supper.

Ravneet Kaur & Himanshi Sharma
XII Sci & XII Comm.

A FAREWELL NOTE TO GIPS.....

Its funny how we all start from the same beginning but end up in completely different places in life.

My days in this school are soon coming to an end and I have to bid farewell to all my friends, teachers and other members of the school. Some people might think that completing the school is just a tiny chapter in the book of 'life' and that there are more important events to come, but to me, it's a huge milestone in the way of my life.

Thinking of leaving the school often spending five wonderful years of my life here, gives me mixed emotions which are difficult to describe. It is both exciting and woeful. It is hard for anyone to part with the teachers who always supported us and put their best in us and put their best in us and with the friends who made the school life even better and joyful.

The time which I have spent in this school is one of the

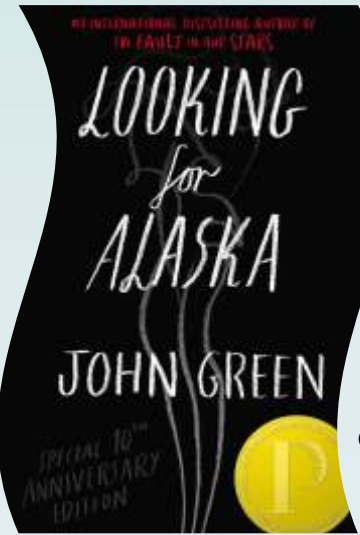
best times of my life. It includes learning new things accompanied with fun and joy. The school has taught me the best lessons of my life. The years in this school were spent building close and memorable connections with friends and teachers. It has gave me the beautiful and unforgettable memories of the annual tours, summer camps, fun filled classes and the fun in the other functions. I cannot get all these things anywhere else as the way it was here.

Now filled with emotions I am very thankful to all who made my school life amazing. It is very hard for me to say goodbye, so it is an adieu to the school building not to the people and the memories it gave to me to remember for the rest of my life.

Priya
XII Commerce

LOOKING FOR ALASKA

By John Green

Looking for Alaska is the first book written by John Green, in 2005 and now it will have its movie production. This is a story which has happened in real life with a quite more drama.

The story focuses on a 16 years old boy Miles, who is tired of

his life, the routine and the same place everyday so he decides to move to a boarding school in Alabama so that he can seek "The Great Perhaps" There he meets his roommate and soon to-be best friend, Chip, called the Colonel, and Alaska young, the moody, gorgeous, wild girl who instantly becomes the object of his lust. Miles is quickly enlisted in there was the weekday warriors, the rich kids who go home every weekend and they bond over elaborate pranks, studying, and assorted role-breaking. Miles starts to get new experiences about life, new feelings and emotions.

If there's one time of life when things come into focus your self-image your relationships, your beliefs, your fears, your triumphs, everything that is you, it has to be your high-school years. It is for many the crucible of our personalities, where the "me" of existence is forged for all time. A beautiful line we can read in this book is "you spend your whole life stuck in the labyrinth, thinking about how you will escape it one day and how awesome it will be, and imagine that future keeps you going, but you never do it. You just use the future to escape the present."

Green has written an inventive novel, one that will help young readers assess their place in the world and how they deal with one another.

Jasleen Kaur
XI Commerce

THE FAULT IN OUR STARS

by John Green

John Green is possibly the most renowned author of young adult fiction currently operating. This book is his best known story. It has been translated to many languages and in 2014 cinematographic production was made on the story.

The story is based on real facts. The book is about a young girl, Hazel who has been diagnosed with lung cancer and attends a cancer group. At first she was reluctant to go to the support group, but soon she knows that it is a good idea. There she meets a young boy Augustus Waters. He is charming and witty. Augustus has osteo sarcoma, a rare form of bone cancer, but has recently been cured.

Hazel and Augustus embark on a roller coaster ride of emotions, including love, sadness and romance, while searching for the author of their favourite book. They travel to Amsterdam in search of Peter Van Houten, while on their trip Augustus breaks some heartbreaking news to Hazel and both of their world fall apart around them.

Green wrote in the book "Some infinities are bigger than other infinities" It shows how a short life can still be as infinity, even if it is a lesser one.

I would recommend to read this book, it is beautiful, enthralling, funny and just fantastic. It enthralls, entertains and educates and offers a jumping off point for young people to explore and discuss important issues.

Jasleen Kaur
XI Commerce

SAVE GIRL CHILD

- » A girl child brings joy, she is no less a boy.
- » Give girls the wings to fly, not the pain to cry and die.
- » Don't be cold; girls are worth more than gold.
- » Girl is like a butterfly, then why making them cry!!
- » A baby girl... one of the most beautiful miracles in life.

Jashanpreet Kaur
VII Rose

THE BEAUTY OF CONCEPT OF MATHEMATICS

We heard them say, "Nothing is perfect."

Well, there are two things in this world that are perfect. One is Mother Nature, the other is mathematics. When I say perfect I mean it cannot get better than this.

How do I make this conclusion? Mother Nature is a complex web of life and the lifeless. The very state of its being so perfect is the reason for life and also for death. Mathematics, on the other hand, is manmade, to understand nature and beyond. Now there is a debate over whether mathematics was invented or discovered, but either way it is still perfect.

Every day there are new discoveries that are made in nature and in Math as well. We are just getting more aware of truth, which exists independently of our acknowledgement.

Math is founded on simple yet powerful elements, numbers. Numbers, just like the elements of nature, share a complete relationship with every other element in that set. The equation $(a+b)^2 = a^2 + b^2 + 2ab$, stands true on earth, on Jupiter and even if the sun goes down. Because mathematics doesn't exist in physical dimensions. It exists entirely in the human mind, it's a mental concept and I think is the most beautiful concept ever made by the human mind. Mathematics and human beings are co-dependent to aid each other's growth.

When we get to the bottom of it, we see that Mathematics is

an abstract representation of nature - element to element, shape to shape and relation to relation.

This fundamental reason suggests that Mathematics is no different from nature. Hence any world problem can be solved in Mathematics and any Mathematics solution is effective to the real world.

What is the largest number in your mind? What is the size of the universe? The answer to both these questions is one and the same. The answer is not infinity, it is zero, yes! The size of the universe is zero, and so is the largest number!

Let me explain for every +ve number there exists a -ve number in maths. For every matter there exists antimatter in nature. This is the big picture. Therefore when you put everything together the size of the universe is zero. Zero is thus simultaneously everything as well as nothing that's why it is called whole no. you add or remove anything from this whole. It still remains a whole. This beautiful conception was made in ancient India at a time when the rest of the world was busy figuring out whether the earth is flat or round. It's really astonishing and intellectual wisdom of ancient India, making such a groundbreaking revelation that changed the human thought process once and for all!

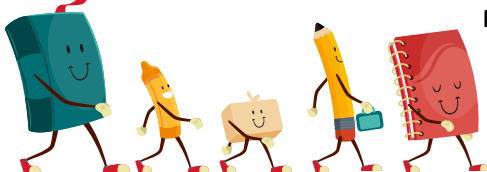

Mr. Ravi Kumar

OUR SCHOOL

From great buildings, our school building is just a flower.
But best for us than many great towers
All its beauty is from great grounds
That attracts like a diamond crown.
Founded by a sardar
Therefore my school
Headed by a great principal
Who always stands over his principles.
Another share is of our teachers' staff
Who always try to fill our minds with educational stuff.
Our respect will always remain due for them.
Such great teachers are few like them

Next are our hidden superstars
Whose work is like peace from a fluent guitar.
Their work is always beyond our eyes
Like a cooling breeze from eyes.
Lots of functions are brought about
To make our talents to come out

Rashnoor Kaur
VIII Jasmine

संपादक की कलम से

प्यारे बच्चो

भारत देश कई विधाओं का मिश्रण है, उनमें कई भाषाओं का समावेश है, हिंदी इनमें से एक प्रमुख भाषा है। हम सभी मानव हैं इसलिए इमारे अंतर्मन के धरातल पर भावों का उतार चढ़ाव चलता ही रहता है। जो कि स्वभाविक भी है, आखिर यही तो एकमात्र प्रमाण है जिससे पता चलता है कि हमारी बुद्धि जड़ नहीं हुई है, वह अब भी विचारक्रिया में लीन है, अपने विचारों का प्रकट करने की तिथि तो मुझे याद नहीं पर मेरी कलम का कागज़ से मैत्री-भाव मैंने कभी कम नहीं होने दिया। जब भी जो महसूस करती हूँ उसे भाव का शब्दिक जामा पहनाकर उतार देती कागज़ की जमीं पर। आज इसी आदत को एक नया आवरण ओढ़ने का मन किया “आधुनिकता का आवरण” इसलिए इस मैगज़ीन के माध्यम से हमारे बच्चों ने प्रत्येक भाव, विचार, लक्ष्य, काव्य पंक्तियाँ प्रस्तुत की हैं। उम्मीद करती हूँ कि भाषा के विद्वानों के सानिध्य में मैं और बच्चों को लेखन को और परिकृत कर सकूँ।

“स्वाहिश है कि शब्दों से मेरे
जाए मुझे पहचाना
इसलिए अनकहे अल्फाज़ का
मैं बुनती हूँ तानाबाना।

सर्बजीत कौर
ऐच.ओ.डी
हिन्दी विभाग

चुटकुले

- पत्नी:- देखो मैं इसे पिछले 7 साल से लगातार पहन रही हूँ। फिर भी इसकी फिटिंग वैसी की वैसी ही है, और तुम मुझे मोटी कहते रहते हो।
- पत्नी :- अजी सुनते हो, ये कैसा आटा उठा लाये?
पति:- क्यों, क्या हुआ?
पत्नी:- सारी की सारी रोटियाँ जल गईं!
- संता:- यार, कल मैंने एक आदमी को दरिया में डूबते हुए बाहर निकाला।
बंता:- फिर क्या हुआ?
संता:- फिर वापिस दरिया में फेंक दिया।
बंता:- तुमने ऐसा क्यों किया?
संता:- कहावत है नेकी कर दरिया में डाल’।
- संता:- हम पति-पत्नी तामिल सीखना चाहते हैं।
बंता :- वो क्यों?
संता:- हमने एक तामिल बच्चा गोद लिया है। हम सोचते हैं जब वो बोलने लगे उसके पहले हम तामिल सीख जाएँ।

आदित्य कुण
आठवीं रोज

दान

इस दुनिया में कितने लोग, रोज़ चढ़ाए भगवान को भोग लेकिन समझे न कोई कि ज़रूरत है गरीब को, उस भूखे लाचार गरीब को जो चढ़ाते हैं शिवलिंग को दूध जो मिटा सकता है किसी भूखे की भूख। जो चढ़ाते हैं चादर अल्लाह को दर पे। वो देके देखो किसी निर्धन को सर पे। दुगुनी हो जाएँगी खुशियाँ, कम हो जाएँगे दुख अरे देके तो देखो किसी गरीब को सुख।

अंशजोत कौर
आठवीं जैसमीन

विकास का पड़ाव किस और

आज जीवन की जिस दौड़ में हम जिस दिशा में हम आगे भागे जा रहे हैं उसके बारे में धारण है कि हम विकास की ओर जा रहे हैं। हम जीवन में तरक्की कर रहे हैं। इस तरक्की का एक रूप मैं आपके सामने रख कर पूछना चाहता हूँ कि जिस हवा में हम साँस ले रहे हैं तथा जिसका भोजन खा हम जीवित हैं, वो हमें कहाँ से मिला तो उत्तर होगा पेड़-पौधों से। तो विकास के नाम पर हम इनको काट, कंकरीट की इमारतें खड़ी कर रहे हैं। जिसमें इन कटी लकड़ियों का भी योगदान है। उन्हें भी तो ये बनाने में इस्तेमाल करते हैं। धीरे-धीरे अगर हम इन्हें बढ़ाते चले गए तो इमारतें क्या करेंगी। तब इंसान विकास के किस पड़ाव पर होगा? सोचिए:-

बोबी सिंह धालीवाल
पाँचवीं डेजी

जीवन में सच्चे मित्र का महत्त्व

सच्चा मित्र शिक्षक को तरह होता है। जिस प्रकार शिक्षक अपने छात्रों को अच्छाई तथा सत्मार्ग की ओर ले जाता है, उसी प्रकार सच्चा मित्र भी अपने मित्र को बुराई की ओर जाने से रोकता है। सच्चा मित्र एक खजाने की तरह है, जिसे जीवन में सच्चा मित्र मिल गया, उसे समझो बहुत बड़ा खजाना मिल गया। कभी-कभी मानव जीवन में अवसर आता है, जब मनुष्य निराश होता है। जीवन के प्रति उसका मोह समाप्त हो जाता है। ऐसी अवस्था में सच्चा मित्र एक आशा की किरण बनकर जीवन के प्रति आकर्षण पैदा करता है। मानव के मन पर जितना प्रभाव मित्र का पड़ता है, उतना अन्य किसी का नहीं। जीवन में जिसे सच्चा मित्र मिल जाता है, वह सौभाग्यशाली है।

अंशजोत कौर
आठवीं जैसमीन

हिंदी भाषा

हिंदी है हमारी राष्ट्र भाषा
इसका सतिका करना है फर्ज हमारा
हिंदी है हमारी शान
मान से बोले हम यह भाषा
फिर क्यों हिंदी भाष हम भूल गए
क्योंकि 200 साल अंग्रेजों ने किया है हम पर राज
हिंदी हर एक देश में समझी और बोजी जाती है
फिर क्यों हिंदी इतनी अपमानित की जाती है
धन्यवाद करूँ मैं परमात्मा का-2
जिनहों ने सभी के मन में यह भावना जगाई है।
कि हमें हिन्दी भाषा बोलते रहना है।
करो हम सभी एक साथ एक वायदा
हमेशा करेंगे हिन्दी का सतिका
और बनाके रखेंगे इसको अपने देश की शान
बोलती है हिंदी भाषा मरते दम तक
यह बात हम सब तक पहुँचाएँगे।
क्योंकि हिन्दी है हमारी राष्ट्र भाषा
इसका सतिका करना है फर्ज हमारा

धन्यवाद
लेखक
भावना सिंगला
सातवीं रोज़

बेटी

जब - जब जन्म लेती है बेटी,
खुशियाँ साथ लाती है बेटी।

ईश्वर की सोगात है बेटी,
सुबह की पहली किरण है बेटी।

तारों की शीतल छाया है बेटी,
आँगन की चिड़िया है बेटी।

त्याग और समर्पण सिखाती है बेटी,
नये-नये रिश्ते बनाती है बेटी।

जिस घर जाए, उजाला लाती है बेटी,
बार-बार याद आती है बेटी।

जशनप्रीत कौर
कक्षा: 7 ‘रोज़’

माँ

हर तरफ तुम्हारी सूरत
नज़र आती है माँ
फिर क्यों नहीं नजर
आती हो माँ।

रोज़ शाम को देखती थी तुम
मेरी राह, अब खाली दरवाजा
नज़र आता है माँ।
कल तक तो तुम थी
रुठों को मनाती, आज
क्यों मुझसे रुठ गई तुम माँ।

कहती थी सौ साल जियूँगी
क्यों इतनी जल्दी चली गई माँ।

फोटे तेरी संग
बात करते पड़ोते पड़ोती
आसमाँ से तुम मुस्कराती माँ

कहती थी पड़ोते से
शादी में, मैं नाचूँगी
तुम बिन कैसे
घोड़ी सजेगी माँ।

लोग कहते हैं तुम भगवान
के पास चली गई हो, पर मेरा
भगवान तो तुम ही थी माँ।

एक फरियाद है भगवान के आगे
हर जन्म में बनो तुम मेरी माँ।
माँ और क्षमा
दोनों एक है क्योंकि,
माफ करने में,
दोने नेक हैं।

BHAGISHA
Class 9th Rose

चालाकी का दण्ड

कहते हैं, कौआ बड़ा सयाना होता है, लेकिन खाता है गंदगी। बहुत पुराने समय की बात है। कौवे की चालाकी और कुटिलता से सभी पक्षी तंग आ गए। वह गरुड़ जी के पास गये क्योंकि उन दिनों वह पक्षियों के मुखिया थे। गरुड़ जी ने जितने भी पक्षी थे, सबको एक स्थान पर इकट्ठा आने को कहा। उनमें कौवे भी थे। जब सब पक्षी आ गए तो गरुड़ जी ने कहा, ‘आँखें बंद करके भगवान् का ध्यान करो। जब मैं कहूँ, तभी आँखें खोलना। अंत में सबको प्रसाद बँटेगा। पक्षियों ने आँखें बंद करके ध्यान लगाया। कौवों ने भी ध्यान का ढोंग रचा, पर मन में सोचते रहे कि प्रसाद तो बहुत रखा था, क्यों न हम सबसे पहले ही उसका स्वाद ले लें। कुछ देर बाद कौवों ने एक-एक आँख खोलकर देखा तो चौंके कि अरे! यहाँ तो जितने भी पक्षी हैं, कोई भी ध्यान नहीं कर रहा, बल्कि आनन्द से प्रसाद खाने में जुते हैं। कौवों ने दोनों आँखें खोलकर गरुड़ जी से कहा, ‘वाह महाराज! हम तो ध्यान ही करते रहे और ये प्रसाद खाते रहे! आप इन्हें दंड दें! गरुड़ जी ने कहा, तुम लोगों की शिकायत बहुत समय से मुझे मिलती रही, आज मैं जाँच कर रहा था कि तुम्हारी भूल है या नहीं। इसलिए मैंने आँखों बन्द करने को कहा था, किन्तु इन सबको पहले ही बता दिया था कि तुम लोग प्रसाद खाना। फिर भी तुम चालाकी से बाज न आये, एक आँख खोलकर देखने लगे कि कोई तुम्हें देख तो नहीं रहा। अतः दंड तो तुम्हें देख तो नहीं रहा। अतः दंड तो तुम्हें ही दूँगा। आज से तुम एक आँख वाले ही जाओगे। ये सुनते ही कौवे ‘हाय ! हाय!! कर उठे और गरुड़ जी से ऐसा दण्ड न देने की प्रार्थना की। तब दया करके गरुड़ जी ने दंड कुछ हलका किया, कहा-जाओ, तुम्हारी आँखें तो दोनों रहेंगी, लेकिन पुतली एक ही रहेगी। उस पुतली को तुम जिस आँख से चाहोगे ले जाकर देख सकोगे। उसी दंड को कौवे अभी तक भोग रहे हैं।

जशनप्रीत कौर
कक्षा: 8 रोज़

कुदरत

कुछ दिनों से देख रही हूँ मैं कुछ ऐसा सुन रही हूँ मैं सब के मुँह पर पैसा-पैसा न कोई अपना, न कोई पराया, बस एक-दूसरे को केवल पैसे बनाने का जरिया है बनाया। न केवल मिलावट से बदल रहे हैं रंग सब्जियों के, बल्कि लोगों के भी। है सब एक आम इंसान मगर फिर क्यूँ बनते फिर रहे हैं विधाता। आज-कल बढ़ रहे हैं औरतो पर अत्याचार क्योंकि आज के नौजवान है बेरोजगार और वे हो रहे हैं बेकार। नहीं सहेगी केवल एक औरत यह गलती सारी क्योंकि “आज की नारी है सब पे भारी”।

जिंदगी की अदभुत सच्चाई

चूहा अगर पत्थर का हो तो सब उसे पुजते हैं
मगर जिन्दा हो तो मारे बिना चैन नहीं लेते है....

साँप अगर पत्थर का हो तो सब पूजते हैं
मगर जिन्दा हो तो उसी वक्त मार देते है....

माँ अगर पत्थर की हो तो सब पूजते हैं
मगर जिन्दा हो तो कीमत नहीं समझते

बस यहीं समझ नहीं आता कि
जिन्दगी में इतनी नफरत क्यों और
पत्थरों से इतनी मोहब्बत क्यों

जिस तरह लोग मुर्दे इंसान को कंधा देना पुण्य समझते हैं
काश इस तरह जिन्दा इंसान को सहारा देना पुण्य
समझने लगे तो जिंदगी आसान हो जाएगी।
एक बार जरूर सोचिए

केशव कुमार
आँठवीं 'जैसमीन'

पहला कदम

याद है मुझे जब मैं स्कूल आई,
मम्मी-पापा ने मेरी ऊँगली टीचर के हाथों में थमाई।
टीचर ने दी मुझे टॉफी और मेरा मन बहलाया, फिर बताया
बेटी, ये तो पहला कदम है तुम्हारे जीवन का अभी घबरा गई,
सच बोलूँ तो उस समय समझ ना पाई।
धीरे-धीरे समय बीत गया और मैं बड़ी हो गई।
टीचर ने मेरा साथ हमेशा निभाया,
कभी डाँट कर मेरी गलती सुधारी तो
कभी साथ देकर मेरा हौंसला बढ़ाया।
गलत को गलत और सच को सच बोलना सिखाया।
जिन्दगी को वास्तव में जीना सिखाया।
पहले रोती थी स्कूल ना जाने के लिए,
और आज मरती हूँ स्कूल आने के लिए।
मम्मी- पापा ने तो सिर्फ मेरी ऊँगली थामी,
टीचर्स के हाथों ने मुझे कुछ लिखने के काबिल बनाया

Mrs. Monika Singla
M.A., B.ed

ये हवाएँ जब चलती हैं,
तो सर-सर गीत सुनाती हैं।
कभी इस कोने कभी उस कोने,
भीनी सी खुशबू फैलाती हैं।
लहराते हुए सरसों के खेतों पर,
तितलियाँ धूम मचाती हैं।
कभी इस डाल कभी उस डाल पर,
फूलों से रस चुराती हैं।
झूम उठे ये पेड़ सारे,

आज़ादी का बदलता स्वरूप

हमारा भारत वीरों का देश है। इस देश को सोने की चिड़िया कहा जाता था। पर अब इसे नशों को देश कहा जाता है। इसका सारा सोना अंग्रेजों ने लूट लिया। जब भारत पर अंग्रेजों का राज था। तब भारत के वीरों ने उसे शहीद होकर 1947 में आजाद करवा दिया। भगत सिंह, राजगुरु, सुखदेव सिंह जैसे वीरों ने अपनी जान देकर इसे आज़ाद करवा दिया। पर अब यही पर कौमों पर सवाल उठते हैं। अगर ऐसा होत कि जिस दिन हम आज़ाद हुए उस दिन को हम फिर से देख पाते। किंतु आजकल हमारे देश के लोग ही बाहर अंग्रेजों की गुलामी करने जाते हैं। एक दिन ऐसा आएगा कि पूरा भारत अंग्रेजों की गुलामी करने लगेगा। भारत का नाम हिंदूस्तान भी है। मैं भारत सरकार को कहना चाहती हूँ। वह लोगों को नौकरी दे तो ऐसी नौबत नहीं आएगी।

कोमलप्रीत कौर
रोल नं 16
पाँचवीं डेज़ी

गुरु

ऊँगली पकड़कर माँ-बाप ने चलना सिखाया,
पर अपने पैरों पर खड़ा होना सिखाया गुरु ने।
रास्ता दिखाने वाले बहुत थे,
पर मंजिल तक पहुँचाया गुरु ने।

माँ-बाप ने हमें जन्म दिया,
पर जीने का मकसद सिखाया गुरु ने।
मंदिनों में जा-जाकर माथे टेके,
पर भगवान से मिलाया गुरु ने।

उस गुरु का सदा आदर सत्कार करो,
जिसने हमें सभी का सम्मान करना सिखाया है।
उस गुरु के चरण स्पर्श करो,
जिसने मार्ग में आने वाली बाधाओं को हँसकर
सामना करना सिखाया है।

हे किस्मत वाला वो जिसने गुरु को पाया है,
हे किस्मत उसकी भी उज्जवल जिसको
गुरु ने अपनाया है।

नितिन
6 लिली

हवाएँ

पत्ते ताल से ताल मिलाते हैं।
आसमान में उड़ते पंछी,
एकता की कहानी बताते हैं।
कुदरत के इन अनोखे नजारों से,
चारों और खुशियाँ छा जाती हैं।
खुश रहो और खुश रखो सबको,
हवाएँ ये संदेश दे जाती हैं।

अरमान सयेहिया
चौथी डेज़ी

मेरी क्लास

मेरी क्लास भरी पड़ी है
नमूने से सारी,
अब उनके बारे में बताते हैं
आपको बारी-बारी ।

एक है मेरी सखी अंश
है वे बड़ी प्यारी
सारा दिन रहती हैं हँसती
और इस बात पे डाँट हमने कई बार है खा ली ।

फिर आती है बराड़ की बारी
बड़ा चलती है उससे जैसमीन ताजो वाली ।
सारा दिन रहते हैं हम मजाक करते ।
और मिल-जूल कर हम पढ़ते ।

अब आती है जैसमीन और रमन की बारी
करती है वे बातें बड़ी प्यारी
साहिल और कमल की बात न पूछो
है उनकी जोड़ी बड़ी प्यारी ।

तरन और एकम की नई जोड़ी
आई है हमारी क्लास में
हम पूरी कोशिश करते है उनके साथ रहते की
जैसे बरफ़ गरम पानी के गिलास में ।

रनदीप और सुखमन की बातें
न सारा दिन खत्म होने वाली
कोमल और लीजा में तो बात है नहले पे दहले वाली ।

रशनूर कौर
आठवीं जैसमीन

1. कच्चा पापड़, पक्का पापड़ ।
2. जो हँसे गा वो फंसे गा
जो फंसे गा वो हँसे गा ।
3. डाली डाली पे नज़र डाली
किसी ने अच्छी डाली, किसी ने बुरी डाली ।
4. तोला राम ताला तोल के
तेल में तुल गया ।
5. टूट टूट कर
कूट कूट कर
6. नीली रेल
लाल रेल
7. कच्चा कचरा
पक्का कचरा
8. काला कबूतर सफ़ेद तरबूज
काला तरबूज सफ़ेद कबूतर
9. मत हँस, हँस मत
मत फंस, फंस मत ।

रशनूर कौर
आठवीं जैसमीन

नमक की मिठास

एक सेठ था । उनकी तीन बेटियाँ थी – सुनयना, सुप्रिया और सुगंधा । सेठ अपनी तीनों बेटियों को बहुत प्यार करते थे । बेटियाँ भी अपने माता-पिता को भरपूर प्यार करती थी । एक बार तीनों बेटियों से अपने पिता ने पूछा कि ‘आप मुझे कितना प्यार करती हों’ बड़ी बेटी ने कहा कि ‘पिता जी, मैं आपको हीरे-जवाहरात से बढ़कर प्यार करती हूँ’ । मँझली बेटी ने कहा कि ‘‘मैं आपको अथाह सागर जितना प्यार करती हूँ’’ । सुगंधा का उत्तर था कि वह आपको उतना ही प्यार करती है जितना हम सब खाने में नमक को करते हो’’ । इस उत्तर को सुनकर सेठ आग बबूला हो गए और सुगंधा से बातचीत करनी बंद कर दी । समय बीतता गया । सेठ में दोनों बड़ी बेटियों का विवाह संपन्न परिवारों में कर दिया । लेकिन छोटी बेटी का विवाह एक भिखारी से करा दिया । सुगंधा ने पिता के निर्णय को अपना आशीर्वाद समझा और बिना कहे स्वीकार कर लिया । सुगंधा साहसी थी । वह कठिनाई का सामना करने को तैयार थी। वह अपने पति की दशा को जानना चाहती थी । पति ने बताया कि वह वास्तव भिखारी नहीं था । उनका नाम जीवन था । वह शहर में नया था और काम न मिला तो लाचार होकर उन्हे भिक्षा माँगनी पड़ी । वह दोनों दूर शहर से एक छोटी सी झोपड़ी में रहने लगे । सुगंधा से अपने गहने बेच कर कुछ जमीन ले ली, उन पर खेती करने लगे । फसल अच्छी हो गई और धीरे-धीरे परिश्रम से अपनी खेती बहुत बढ़ा ली । कुछ समय बाद उनके पास इतनी ज़मीन खरीद ली कि वह धनी परिवार कहलवाने लगा । उन्होंने साहस और दृढ़ता जारी रखा । फिर कुछ समय बाद उन्होंने अपने नये घर में अपने माता-पिता, बहनो के निमंत्रण दिया । उसके पिता जी आए, उनको बहुत भूख लगी हुई थी उन्होंने दो कटोरियों में खाना डाला उन्हे आश्चर्य हुआ कि मन में सोचा कि आदमी के लिए साधारण और सस्ता नमक हीरों से बढ़कर है । तब सुगंधा ने कहा कि ‘‘पिता जी, जिस प्रकार नमक के बिना सब पकवान फीकें हैं, उसी प्रकार मैंने कहना चाहा था कि आपके प्यार के बिना मेरे जीवन में कुछ नहीं’’ । प्यार करते हुए सुगंधा को कहा कि ‘‘मैं तुम्हारे उत्तर का भाव समझ नहीं सका । मुझे क्षमा कर दो और फिर सुगंधा को अपना सब कुछ दान में दे दिया और खुशी से रहने लगे ।

तरनप्रीत कौर
आठवीं जैसमीन

ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਕ ਸਤਰਾਂ

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੇਧ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਪੱਕ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਹਿਮ ਸਾਧਨ ਸਾਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੰਦਮਈ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਇਕਾਗਰਤਾ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸੋਚ, ਸਦਭਾਵਨਾ, ਯਥਾਰਥ, ਪਰਉਪਕਾਰ, ਸਾਦਗੀ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਦਿ ਅਨੇਕਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕਰਕੇ ਇਕ ਨਰੋਏ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੰਨਗੀਆਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਝੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। Amaze III ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਦੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਲੇਖ ਆਦਿ ਵੰਨਗੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਖਮਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਚਿਰਸਥਾਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਨ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਲਿਕ ਰਚਨਾ ਲਿਖਣ ਸਮੇਂ ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਸੋਝੀ ਦਾ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਅਤੇ ਵਾਚਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕਿ ਪਾਠਕ ਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਣ। ਅੰਤ ਮੈਂ ਲੇਖਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਇਸ ਕਾਲਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਲਈ ਹੌਸਲਾ ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਧੰਨਵਾਦ

ਬੀਰਪਾਲ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ
ਮੁਖੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ

ਬਦਲੇ ਦਾ ਡਰ

ਵੈਰੀ ਸਮਝ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੇ ਤੂੰ,
ਚਾਹੇ ਤੀਰ ਚਲਾਣਾ।

ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਮੁੜ ਪੈ ਜਾਏ ਸ਼ਾਇਦ,
ਬਦਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ।

ਨਾ ਕੋਈ ਮੋੜ ਸਕੇ ਜੇ ਬਦਲਾ,
ਤਾਂ ਵੀ ਖੌਫ਼ ਜਰੋਗਾ,

ਸੇਧ ਉਸ ਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਤੇਰਾ ਕਦੇ ਟਿਕਾਣਾ।

ਤਰਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ
ਅੱਠਵੀਂ ਜੈਸਮੀਨ

ਮਾਏ ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਫੇਰ ਹੰਢਾਵਾ

ਆਈ ਜਵਾਨੀ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰ ਕੇ, ਸਾਰੀ ਮੌਜ ਗਵਾਚੀ
ਯਾਰ ਬੇਲੀ ਸਭ ਚੇਤੇ ਆਵਣ, ਦੱਸੋ ਕਿੱਧਰ ਮੈਂ ਜਾਵਾ
ਬੇਫ਼ਿਕਰੀ ਉਹ ਬਚਪਨ ਵਾਲੀ, ਅੱਜ ਮੈਂ ਦੱਸਣੀ ਚਾਵਾਂ
ਮਾਏ ਨੀ ! ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਫੇਰ ਹੰਢਾਵਾ।

ਮੋਢੀਂ ਬਸਤਾ ਹੱਥੀਂ ਫੱਟੀ ਤੁਰ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਆਵਾਂ
ਫ਼ਿਕਰ ਕੋਈ ਨਾ ਰਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾ ਮਸਤੀ ਖੂਬ ਮਨਾਵਾਂ
ਤੇਰੇ ਦਿੱਤੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਏ, ਦਿਲੋਂ ਨਾ ਕਦੇ ਭੁਲਾਵਾਂ
ਮਾਏ ਨੀ ! ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਫੇਰ ਹੰਢਾਵਾ।

ਲੁੱਕਣ ਮਚੀਚੀ ਖੇਡਣ ਲਈ ਮੈਂ, ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਗਾਵਾਂ
ਨਾ ਕੋਈ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਘਰੋਂ ਬੁਲਾਵਾਂ, ਦਸ ਸਭ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ
ਸ਼ਾਮ ਹੋਣ ਤੇ ਸਭ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਦਾਈ ਕੀਹਦੇ ਹਿੱਸੇ ਪਾਵਾਂ।
ਮਾਏ ਨੀ ! ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਫੇਰ ਹੰਢਾਵਾ।

ਭੈਣ ਮੇਰੀ ਨੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਰੱਖੜੀ, ਕਿੱਦਾ ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂ
ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਨੇ ਪਾਲਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰ-ਕਰ ਠੰਢੀਆਂ ਛਾਵਾਂ
ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਿਉ ਬੂਟਾ ਘਣਛਾਵਾਂ
ਮਾਏ ਨੀ ! ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਫੇਰ ਹੰਢਾਵਾ।

ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ
ਪੰਜਾਬੀ ਅਧਿਆਪਕ

ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਡੇ ਸੁਪਨੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੇ ਚਾਵਾਂ

ਦੇਰ ਨਾ ਉਠਕੇ, ਮਹਿਲ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰ ਢਾਵਾਂ
ਬੇਫ਼ਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਪੰਛੀਆਂ ਵਾਂਗਰ ਲੰਮੀਆਂ ਡਾਰੀਆਂ ਲਾਵਾਂ
ਮਾਏ ਨੀ ! ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਰੇ ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਫੇਰ ਹੰਢਾਵਾਂ

ਬਚਪਨ ਵਾਲੀ ਮੌਜ ਮੈਂ ਯਾਰੋਂ, ਵਿੱਚ ਜਵਾਨੀ ਚਾਵਾਂ
ਕਿਸਮਤ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਕੋਈ, ਦਿਨ ਕਿੰਝ ਮੈਂ ਮੋੜ ਲਿਆਵਾਂ
ਸੁਖੀ ਵਸਣ ਉਹ ਬਚਪਨ ਵੇਲੀ ਨਾਲੇ ਠੰਢੀਆਂ ਆਉਣ ਹਵਾਵਾਂ
ਮਾਏ ਨੀ ! ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਰੇ ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਫੇਰ ਹੰਢਾਵਾਂ

ਹਰ ਜਨਮ ਬਣ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੱਗ ਉਤੇ ਮੈਂ ਆਵਾਂ
ਬਚਪਨ ਵਾਗੂੰ, ਵਿੱਚ ਜਵਾਨੀ, ਤੈਨੂੰ ਘੁੱਟ ਗਲਵੱਕੜੀ ਪਾਵਾਂ
ਮਨਲੋਚੇ 'ਗੁਰੀ' ਉਮਰ ਸਾਰੀ, ਤੇਰੇ ਚਰਨੀਂ ਤੀਰਥ ਨਾਵਾਂ
ਮਾਏ ਨੀ ! ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਰੇ ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਫੇਰ ਹੰਢਾਵਾਂ

ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਗਿੱਲ'
(ਅਧਿਆਪਕ)

ਦਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ

ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੋੜ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਹੀ-ਗਲਤ, ਸੱਚ-ਝੂਠ, ਹੋਂਦ-ਅਣਹੋਂਦ, ਮਾਣ-ਅਪਮਾਨ, ਸਵਾਰਥ-ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਦੀ ਸਮਝ ਸਾਡੇ ਵੱਸੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਅਸੀਂ ਭਟਕ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਮੁਸਾਫਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਏਥੇ ਜ਼ਰਾ ਕੁ ਸੋਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਇਸ ਦਵੰਦ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ। ਸਿੱਧੀ-ਸਾਦੀ, ਸਰਲ ਅਤੇ ਫੱਕਰ ਸੋਚ ਵੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਉਚੇ ਤੋਂ ਉਚਾ ਮੁਕਾਮ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਕਾਮ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਝੂਠ, ਫ਼ਰੋਬ, ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮੁਕਾਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਲਦੀ ਆਪਣੀ ਹਸਤੀ ਗਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬੇਹਤਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਣਾਵਟੀ ਮੁਕਾਮ ਤੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਆਰਜ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਅਸਲੀ ਤੇ ਰੂਹ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚਿਰ-ਸਥਾਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰੀਏ। ਫ਼ੋਕੀ ਸੋਹਰਤ, ਦਿਖਾਵਾ ਅਤੇ ਹਉਮੈ ਦਾ ਚੱਕਰਵਿਊ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਫੋਕੀ ਸਖਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਚਾਈ, ਹਕੀਕਤ ਅਤੇ ਸਰਲਤਾ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਕੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਹਿਜਤਾ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਬਤੀਤ ਕਰੀਏ। ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਲੋਕ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਢੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਉਚੀ ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੋਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਟੂਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਖਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅੰਦਰੋਂ-ਬਾਹਰੋਂ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਨਾ ਕੁਝ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁਆਚੇ ਦੀ ਫ਼ਿਕਰ। ਉਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੱਕਰ ਰੂਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਲੋਕ ਸਨ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਦੇ ਨਾ ਮਿਟਣ ਵਾਲਾ ਨੂਰ ਝਲਕਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਤਿਕਾਰੇ ਅਤੇ ਨਿਵਾਜ਼ੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਹੜੇ ਦੋਹਰੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਭਾਵ ਮਨ ਹੋਰ ਤੇ ਮੁੱਖ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਭਾਵ ਅੰਦਰੋਂ ਹੋਰ।

ਬਾਹਰੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਹਕੀਕਤ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਪ੍ਰਗਟਾਉਣਾ ਕੁੱਝ ਹੋਰ, ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਦਬੰਦ (ਸੰਘਰਸ਼) ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਉਹਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਨੀਰਸ (ਭਾਵੇਂ ਬੇਰਸ) ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਵਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਦਲ ਕੇ ਬਾਹਰੀ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਭਾਵ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਨਫਰਤ, ਈਰਖਾ, ਸਾੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਝੀ ਵਪਾਰਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਂਤ ਅਤੇ ਸਰਲਤਾ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਜ਼ਮੀਰ ਦੋਹਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੀ ਨਕਲੀ ਜਕੜ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਅਕਸ ਸਾਫ਼ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀਰਪਾਲ ਕੌਰ

HOD ਪੰਜਾਬੀ

ਕਹਿਰ

ਦੇਖੋ-ਦੇਖੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਹਿਰ ਲੋਕੋਂ ਅੱਜ ਤਾਂ
ਕੋਢੀਆਂ ਦੇ ਭਾਅ ਉਤੇ ਵਿਕ ਰਹੀਆਂ ਨੇ ਇੱਜਤਾਂ।

ਖੂਨ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰਿਹਾ, ਨਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਹੈ
ਵਿਕ ਗਿਆ ਜ਼ਮੀਰ ਸਾਡਾ, ਤੇ ਜਹਾਨ ਕੁੱਲ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨਾ ਭਾਈ, ਨਾ ਹੀ ਭੈਣ ਨਾ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਹੈ
ਉਹ ਜ਼ਮਾਨੇ ਬੀਤ ਗਏ, ਤੇ ਲੰਘ ਗਈਆਂ ਮੁੱਦਤਾਂ।

ਪੈਸੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਹੁਣ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ,
ਨਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਬੰਧਸ਼ਾਂ।

ਝੂਠ ਦਾ ਪਸਾਰ ਏਥੇ, ਵੱਢੀਆਂ ਨੇ ਚਲਦੀਆਂ
ਡਿਗਰੀਆਂ, ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ, ਡਿਪਲੋਮਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ।

ਸੁਸਰੀ ਜਿਵੇਂ ਖਾ ਲਿਆ ਅਨਾਜ ਪਿਆ ਗੁਦਾਮਾਂ ਅੰਦਰ
ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਸਾਡਾ, ਕਾਲੇ ਧਨ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ।

ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਵਤਨ ਦੇ ਲਈ
ਉਹ ਵਤਨ ਬਹੁ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ।

ਹੋਇਆ ਨਾ ਜੇ ਹੱਲ 'ਰੁਪਿੰਦਰ' ਕੁਝ ਹੀ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ
ਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਕੀ, ਨਾਮ-ਓ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਤੇ ਤਕਨੀਕ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਦੀ ਸਰੋਤਿਆ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੇ ਤੇਜ਼ਤਰਾਰ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਡੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਰੱਕੀ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਣੀ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰਨਾ ਲੋਚਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਨਤੀ ਤੋਂ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਨ ਚਾਰ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਹੀ ਨਿਕਲ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਟਰਨੈਟ, ਫੋਨਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਸ ਨਹੀਂ ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਬਰ ਕਰਾਈਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਹਾ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਬਦਲਾਅ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਹੈ? ਇਸ ਉਪਰ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਕੂਲ ਮਾਂ ਦੀ ਗੋਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਮੱਧਤਵਪੂਰਨ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਾਵਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਆਪਣੇ

ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਲੋਰੀਆਂ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ, ਦਾਦੀ, ਨਾਨੇ, ਨਾਨੀ, ਭੂਆ ਆਦਿ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਹੀ ਬੱਚੇ ਦਾ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਾਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੀ.ਵੀ. ਦੇਖਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਰੱਖੀਏ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਹਾਵੀ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਕਲੰਕ ਨਾ ਬਣ ਜਾਵੇ।

ਰਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਢੀਂਡਸਾ
ਪੰਜਾਬੀ ਅਧਿਆਪਕ

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸਾ

- ਧਰਤੀ ਪੰਜ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਾਂ
ਭਗਤ ਸਰਾਭੇ ਜੰਮਦੀਆਂ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਮਾਵਾਂ
ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ਦੁੱਧ ਮੱਝਾਂ ਗਾਵਾਂ
ਚੱਲ ਉਸ ਧਰਤ ਦੀ ਆ ਸੈਰ ਕਰਾਵਾਂ।
- ਜੰਮਣਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਾਣ ਸਮਝਾਂ
ਇਹਨੂੰ ਸੁੱਚੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਸਮਝਾਂ
ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਲੋਰੀ ਮਿਲਦੀ
ਦਾਦੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰਦੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾਦੀ, ਬੜੀ ਜਿੱਦ ਕਰਦੇ
ਅੱਜ ਵੀ ਮੈਂ ਇਹਨੂੰ ਅਹਿਸਾਨ ਸਮਝਾਂ
ਜੰਮਣਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਾਣ ਸਮਝਾਂ।
- ਮਾਰਦਾ ਸੁਹਾਗੀ ਜਦੋਂ ਬਾਪੂ ਖੜ ਕੇ
ਬੜੇ ਬੂਟੇ ਲੈਂਦੇ ਲੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੜ ਕੇ
ਫਲਿਆਂ ਤੇ ਬਹਿ ਕੇ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕਣਾ
ਜਾਣਦੇ ਜਮਾਂ ਨਾ ਅੱਕਣਾ ਤੇ ਥੱਕਣਾ
ਪੂਰਤੋਂ ਉਡਾਉਣੇ ਵੀ ਮੈਂ ਸ਼ਾਨ ਸਮਝਾਂ
ਜੰਮਣਾ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਮੈਂ ਮਾਣ ਸਮਝਾਂ।

- ਭੁੰਨ ਕੇ ਧੂਈ ਤੇ ਮੱਕੀ ਦੀਆਂ ਛੱਲੀਆਂ
ਮਲ ਕੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਕਣਕ ਦੀਆਂ ਬੱਲੀਆਂ
ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਸੇਰ-ਸੇਰ ਕੱਚਾ ਛੋਲੀਆ
ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਪੋਲੀਆ
ਅੱਜ ਵੀ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਸਮਝਾਂ
ਜੰਮਣਾ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਮੈਂ ਮਾਣ ਸਮਝਾਂ।
- ਉਚਾ ਸਿਰ ਨੈਣ ਤੋਂ ਗੁੰਦਾਉਣਾ ਬੇਬੇ ਨੇ
ਘੱਗਰਾ ਵੀ ਸੂਫ ਵਾਲਾ ਪਾਉਣਾ ਬੇਬੇ ਨੇ
ਅੱਜ ਵੀ ਮੈਂ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਜਵਾਨ ਸਮਝਾਂ
ਜੰਮਣਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਾਣ ਸਮਝਾਂ।
- ਨਕਲੀਏ, ਨਚਾਰ ਪਿੰਡ ਬੜੇ ਆਉਂਦੇ ਸੀ
ਦਸ ਦਸ ਦਿਨ ਰਹਿ ਕੇ ਖਾੜੇ ਲਾਉਂਦੇ ਸੀ
ਕਵੀਸਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਲੰਬੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ
ਤਵਾਰੀਆਂ ਜਮਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ।
ਹੁਣ ਦੇ ਗਵਈਆਂ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸਮਝਾਂ
ਜੰਮਣਾ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਮੈਂ ਮਾਣ ਸਮਝਾਂ।
- ਟੋਭੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੱਝੀਆਂ ਨਮਾਉਣੀਆਂ

ਫੜ-ਫੜ ਪੂਛਾਂ ਤਾਰੀਆਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ
ਸਣ ਕੱਢ ਲੰਮੇ-ਲੰਮੇ ਰੱਸੇ ਵੱਟਣੇ
ਚਿੱਪਣੇ ਤੇ ਮੇਲਣੇ ਧਲਿਆਰੇ ਕੱਢਣੇ
ਛਿੱਕਲੀ ਬਣਾਉਣੀ ਨਾ ਆਸਾਨ ਸਮਝਾਂ
ਜੰਮਣਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਾਣ ਸਮਝਾਂ।

ਹਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ
ਛੇਵੀਂ ਲਿੱਲੀ

'ਅਨੰਦਮਈ ਜੀਵਨ ਜੁਗਤ'

ਅਨੰਦਮਈ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੜੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਘੱਟ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਬੂਠ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਬੂਠ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚਲਦਾ-ਚਲਦਾ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਉਲਝਣਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਬੋੜੀ ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਵੀ ਸੱਖਣਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਕੂਨ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਰੋਟੀ ਬੂਠ ਅਤੇ ਫਰੇਬ ਨਾਲ ਕਮਾਏ ਪੈਰੋਠਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਬੱਸ ਸਾਡਾ ਮਨ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਪੱਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੂਠ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਯਤਨ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀਤੇ ਇਹ ਫਤਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ, ਫਿਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚ ਨੂੰ ਲੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਬਰ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਬਰਬਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਮਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਲੋਕ ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਅਨੰਦਮਈ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸਹਿਜਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ
ਦਸਵੀਂ ਰੋਜ਼

ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਟੱਪੇ

- ਦਿੱਤਾ ਵਾਰ ਜੁਆਨੀ ਨੂੰ
ਕੌਣ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇਰੀ ਇਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ।
- ਮਹਿਮਾ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਗਾਵਾਂਗੇ
ਵੀਰ ਸੋਹਣੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਥਾ ਤੇਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।
- ਅੱਖੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦੇ ਨੇ
ਜਦੋਂ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਆਵੇ
ਹੰਝੂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਰਦੇ ਨੇ।
- ਐਸਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੂੰ
ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਦਲੇ
ਗਲ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਤੂੰ।
- ਬਾਗੇ ਵਿੱਚ ਆਰੀ ਏ
ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਬਦਲੇ
ਬਾਜ਼ੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮਾਰੀ ਏ।
- ਸੋਹਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਗਵਾਈ ਤੂੰ
ਸ਼ਮਾ ਜੋ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ
ਜਿੰਦ ਦੇ ਕੇ ਜਗਾਈ ਤੂੰ

ਜਸਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ
ਅੱਠਵੀਂ ਰੋਜ਼

ਵੱਖਰੇ ਪੰਜਾਬੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਬੜੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਦੇ,
ਇੰਝ ਨੀ ਇਹ ਹਨੇਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹਿਲਦੇ।
ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬੀ ਹੋਣ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਮਾਣ,
ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਾਨ।
ਖਾਂਦੇ ਮੱਕੀ ਦੀ ਰੋਟੀ ਤੇ ਸਰੋਂ ਦਾ ਸਾਗ,
ਵਾਰਿਸ ਦੀ ਹੀਰ ਤੇ ਮਿਰਜ਼ੇ ਦੇ ਲਾਉਣ ਇਹ ਰਾਗ।
ਮੱਖਣ-ਮਲਾਈਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਪਲਦੇ,
ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਮੰਦਾ ਨਾ ਝਲਦੇ।
ਕੁੜਤਾ-ਪਜਾਮਾ, ਜੁੱਤੀ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਸਲਵਾਰ-ਸੂਟ,
ਨਹੀਂ ਪਸੰਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਬੂਟ।
ਬੜੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਚੰਗੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯਾਰ,
ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰਦੇ ਵਾਰ।
ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਖੇਤ ਨੇ ਹਰੇ-ਭਰੇ,
ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰੇ।
ਮੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਵਰਸੇ,
ਨਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਤਰਸੇ।
ਮੇਰੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਇਹ ਧਰਤੀ ਅਨਮੋਲ,
ਇੱਥੇ ਆਦਰ-ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ ਹਰ ਇਕ ਕੋਲ।
ਮੇਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਹੇ ਜਿਉਂਦਾ-ਵੱਸਦਾ,
ਆਏ ਨਾ ਕੋਈ ਦੁੱਖ, ਰਹੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਸਦਾ।

ਅੰਸ਼ਜੋਤ ਸਿੰਘ ਕੌਰ
ਅੱਠਵੀਂ ਜੈਸਮੀਨ

CONTRIBUTIONS OF LATE MR. JAYSON JOSE

- » A resourceful and innovative Educationist, offering an impressive experience of 18 years with renowned Educational Institutions; spearheaded as Principal at Gobind International Public School, Bhadaur with sound track record of creative scholastic achievements.
- » Accomplished trainer and a mentor with sound track record of creative scholastic achievements; demonstrated expertise in planning, organizing, coordinating and monitoring all types of academic activities for the overall development personality of students
- » Worked as Muktsar Zonal Coordinator of ASISC for three years, organizing different meetings of Principals and arranging sports and literary events for the zone.
- » Elected and continuously worked as ICSE examination Convener for Barnala Zone. Nominating the Examiners and assigning the duties of exam Supervisors, Invigilators, Inspector and external visiting examiners for Six CISCE affiliated schools.
- » 2016 elected as Regional Secretary Treasurer of ASISC for the states of Punjab, Haryana, Himachal Pradesh, Chandigarh and New Delhi. Executed all the administrative and financial activities of the association, with more than 200 schools are enrolled as members.

GOBIND INTERNATIONAL PUBLIC SCHOOL, BHADAUR

Principal since 2007

Awards

- » Rashtriya Vidya Saraswati Puraskar for outstanding achievements in Education
- » Performance Excellence Award 2016
- » Best Principal Performance Award on the occasion of "Individual contribution for social and economic growth by Global Achievers Foundation

Achievements

- » Instrumental in getting GIPS The International accreditation from IAO; 2014 and USBES; 2017
- » A key player in obtaining U S state Govt. Certification for its excellence in all fields
- » Holds credential for attending NASA training for the students & Teachers at Orlando, USA; 2011

BABA GANDHA SINGH PUBLIC SCHOOL, BHADAUR

Principal

AKAL ACADEMY BHADAUR

Teacher

ST. PAULS SCHOOL, SANGRUR

Teacher

GODAVARI MANAR PUBLIC SCHOOL, NANDED

Teacher

PISO, WAYANAD

District Coordinator

Sep 2002 - June 2007

Sep 2001- Sep 2002

Mar 1999 - Sep 2001

May 1997 - Mar' 1999

1992 - 1996

EDUCATIONAL CREDENTIALS:

M Phil (Education); Periyar University, Salam

P G DCA; IILLM University

MA (Education); Kurukshetra University

MA English; IILLM University

B Ed Social Science; Kannur University

B A Political Science; Calicut

Certifications: IN S I E T PHD House, New Delhi

Computer Proficiency: MS Office Suite- .NET 2005- Internet Applications- Windows OS

Training & Conference

- » Training on Principal of ICSE School, IIM Calcutta; 2013
- » NASA training for the students & Teachers, Orlando USA; 2011
- » International conference of Principals at New Delhi, IIT New Delhi

Date of Birth: 26th October, 1969

Permanent Address: Kalambukattu, Thavinchal Post, Thalapuzha Via: Wayanad, Kerala; Pin: 670644

